

SPEKTRASF

4~881

Somewhere, sometime,
in the winter.

Och den julfestlighet vi hade tänkt att ha blir en inte så fin som det skulle bli. Men det blir i alla fall något och det är ju huvudsaken det.

Ett Slags Parallell som skulle utges under hösten. September var det tänkt har blivit uppskjuten till ungefär Mars månad med utgivning. Jag vill ge illustratören den tid han behöver och än har jag inte kunnat skaffa mig den maskin som jag tänkt att skriva ut den med. Det är uppskjutet ett halvår.

Det är väl det som varit och inte varit under detta år.

Ett bedrövt facit.

Det kom mig tillhanda ett brev idag från Torbjörn Ragnesjö i Uppsala som skriver följande:

"Mycket lustigt!

I dag damp det ner en försändelse i brevlådan med The Faan och Id Est. "Äntligen", tänkte jag, men höll på att skratta på mig när jag läste att det skall bli (inte var) ett möte för tretton dar sedan. Dessutom skulle jag ha anmält mig till julfesten för senast fem dar sedan, om intresserad. Det hela är vid närmare eftertanke olustigt, inte lustigt. Skrattretande är det dock. Tack för inbjudan!"

Ack så berättigad kritik. Jag minns själv förr om åren då man fick information några dagar eller veckor efter möten och det var man inte glad för. Och man undrade om föreningen verkligen brydde sig om att man kom på möten.

Jag kan bara säga att det gör vi. Och personligen är jag jäkligt ledsen för att inte ens höstprogrammet kom ut i vettig tid. Det var t.o.m. så illa att jag glömde bort vad jag skrivit i redaktionsspalten, tills John-Henri Holmberg uppmärksammade mig på det hela på Dannewitz-Linder mötet den sjuttonde November. Det enda försvaret jag har är det att information gick till alla i Stockholmsområdet. De som vi trodde hade möjlighet att åka till möten. Och tyvärr händer det att medlemmar utanför blir borträknade när det gäller att snabbt få ut information. Utan att skämta bort det hela så kan jag bara säga att jag är ledsen för att det blivit så som det blivit.

Ett tack ska du iallafall ha Torbjörn för att du bryr dig.

Detsamma gäller de som skrev till mig efter första numret i årets början. Jag hörde inte av mig till er. Gert Wolgast och ni andra ska ändå veta att jag tag-

it del av era brev och har i vissa fall skrivit svar men ej sänt iväg det. Till Gert vill jag ge ett stort tack för att du satt ihop en del material som vi kan använda, och jag hoppas att en dialog så småningom kan starta mellan förening och medlemmar. Och Torbjörn Lövgren som bor i Flen skrev och kommenterade om att han vill ha även fecensioner över svenska översättningar. Och att han efterlyste efter sf-intresserade i Flen-Katrineholm-Nyköpings-området för att kunna mötas upp. Om jag inte minns fel så sände jag en lista på dom medlemmar vi har i det området till dig Torbjörn. Men jag fick aldrig reda på hur det gick...

Nu i den närmaste tiden ska vi i styrelsen ta upp ifall vi ska sälja bort de resterande böckerna ur biblioteket som (OBS) inte tillhör Alvar Appeltofft donationen. Utan böcker vi fått från andra.

Föreningens skulder är fortfarande tämligen stora. Och jag hoppas att Lars-Olov kan ge en ekonomisk rapport över läget till nästa gång. Samt mötesrapporter. Det som föreninge sparar är förstas Håpna, Galaxy, JVM och facklitteraturen. Det gäller ett par hundra böcker allt som allt.

Och dessutom kan jag kanske meddela det att som jag förståt från Kjell Borgström (som tillhär valberedningen) att följande ställer upp för omval 1982.

George Bobjörk.

Roger Sjölander.

Lars-Olov Strandberg.

Michael Svensson.

Kaj Harju.

Och inga nya namn har hittats än. Och inga förslag har kommit in än förutom för Arne Håll. Hur är det med er som var med 80-års styrelse??? Kait, Annika, Stieg eller ni som var med tidigare? Torbjörn Wårnheim tex??? Kristian Priemel??? Sänd in era förslag eller självutnämnda förslag till:

Kjell Borgström
Smörbrödsvägen 32
123 54 FARSTA

kvickast möjligast.

Detta är sista chansen att beställa Antipodens starbegotten T-shirt. Sätt in genast 50:- (40:- för medlemmar) på mitt pg 489307-9/jensen. Priset inkluderar porto. Ange på tal. dessutom namn, adress, tele samt givetvis storlek. (barnstr. i centilong, upp till XL) Observera alla beställningar som kommer efter 820111 kommer att retunerar. Förskotts betalning och T-shirt anländer i Feb-82.

LIV PÅ MARS

ANDRA ANTIPODIALA NYHETER 1

av Sven Åke Jensen

Antipoden föddes efter flera års födslovåndor. Dock inte vid spisen utan hemma i Görab Frankels soffor. Ödesdigert datum var 80.02.03. En interimsstyrelse valdes under vilda acklamationer. Samma personer har sedan dess illvilligt styrt föreningen mot allt högre höjder. När vi nu mot slutet av 81 blåa i ansiktet återvänder mot syrerikare luft finner vi ett medlemsantal av 29. Ett medlemsblad av hög klass enligt erfarna fanskribenter. Samt en allt högre ambitionsnivå.

Om vi se tillbaka på den tid som förflutit under alla dessa broar (panta rei ???) så finner vi att saker och ting har hänt. Utan att ta det i alltför kronologisk ordning så: Har vi vart på planetariet i Lund och studerat synnerligen program. Efter det har valda delar av styrelsen (SÅJ & Ghud Laine) dessutom gjort ett smygbesök på det betydligt större planetariet i Tammerfors.

Ett antal besök i Köpenhamn har också företagits. Oftast till Fantask och med oerhörda mängder Öhl för den som så önskar. (Jag!). Möten håller vi givetvis med uppehåll under tre sommarmånader.

Annars är kontinuiteten perfekt. På dessa möten brukar vi prata (oerhörda mängder) dricka kaffe, te & kakor m.m. (massiva mängder) samt ibland hålla auktioner. Minst tre dylika har avhållits. Samtliga mycket lyckade. Speciellt för klubben då vi givetvis tar procent på handeln. Allt för att förse klubbens sinkande kassa med välbehövliga slantar. En av våra bästa programpunkter var dock Bertil Mårtensson's besök med efterföljande kinamat. En synnerligen charmant person, som hade gjort sig stort omak med föredrag. Beklagligtvis var mötet något underbemannat då endast ett knappt tiotal personer dök upp. Skamligt.

Våra lokaler varierar också. Ibland hos medlemmar, heder åt dessa personer, ibland på betydligt mer mystiska ställen.

Bland dessa räknas utan vidare den lekskola vi utnyttjade några gånger. Bra lokal, små stolar dock. Men passade åt våra medlemmar (juniorerna, modell smärre) då leksaker fanns i mängd. Detta fascinerade även våra något äldre medlemmar.

ANTIPODENC/OJENSEN, box 70, 260 50 BILLESOLM

Detta är sista chansen att beställa Antipodens starbegotten T-shirt. Sätt genast in 50:- (40:- för medlemmar) på mitt pg 48 93 07 - 9 / Jensen. Priset inkluderar porto. Ange på talongen dessutom namn, adress, telefon (helst) samt givetvis storlek (barnstorlekar i centilong, upp till XL) Observera deadline: Alla beställningar som kommer in efter 82.01.11. kommer att returneras på er egen bekostnad. Endast förskottsbetalning godtages. T-shirten anländer sedan i Februari -82. Tecknare är vår berömde Zdravko Bahat!
MISSA INTE CHANSEN!!

Utan, och det bör skamligen erkännas, att sätta rubrik här så tänkte jag nämna ett par fanzines (amatörskrifter om sf, kring sf eller liknande ting av fans. När jag skriver kring sf etcetera betyder det också fandom.).

ABSTRAKT ASTRAKAN 6: Erik Andersson, Gräskärrsvägen 3412, 441 60 ALINGSÅS. Fås mot porto eller visat intresse. 26 sidor stencil. AA är ett allomfattande zine som från början hade Flann O'Brien som Gud. En tämligen rörig läsning men av hög klass.

ORDERBROTT. Lars-Arne Karlsson. Ekås Gällared, 310 60 ULLARED. Fås mot visat intresse och porto. 24 sidor stencil. Ett trevligt och pratsamt alster blandat med noveller och annat. Detta var Brott-seriens tredje brott.

REGENSIONER

Mr MOON av Philip Knobel. Jove Books. 318 sid. SFSEF-pris 12:75.

av Kaj Harju.

Om Knobel vet jag inget annat än att han skrivit en duglig roman. I sig kunde jag lika gärna börja och sluta kommentarerna kring boken här, jag har inte så vä-
rst mycket att säga om den.

Någonstans i vår tid kommer det mesta av Kalifornien att räma sönder vid en jordbävning förorsakad av ett experiment. Flera miljoner människor dör i kata-
strofen och anledningen till den blir inte känd för mer än en person.

USA's president heter Knox, en ganska ung och något framfusig typ. Dr Dorf-
mann en överintelligent vetenskapare som är forskarråd i regeringen. Och så Mr
Moon. Tre personer som bildar huvudgalleriet av personer.

Efter att själva katastrofen inträffat börjar man ta röntgenbilder och andra
undersökningar av folk i det drabbade området, och man upptäcker att Mr Moon minst
av allt kan vara människa. Under hemlighet tas han till Washington där karusellen
börjar röra på sig. Mr Moon är en av de mest sympatiska personer som jag råkat ut
för i bokväg, problemet torde dock vara att de flesta i boken är lite väl smarta,
speciellt då Mr Moon och Dr Dorfmann. Ungefär i samtid med detta, något tidigare,
har man upptäckt ett rymdskepp i bana vid Jupiter.

Boken innehåller det mesta som behövs för en underhållande bok (ja egentligen är
det inte sanningen, utan en modifikation av den. Men för att inte sväva ut i en
monolog om underhållande och icke underhållande, så drår jag en smärtfri gräns
där.), spänning, katastrofer, död, lycka, sex, lätt våld och sådant. Det är lätt-
samt pratsjukt, en stil som tillåter en sträckläsning av boken. Och den har en hum-
oristisk och något ironisk stil vilket gör det hela lättsmält fästän det uppenbar-
ligen är skrivet som en trevlig gammaldags thriller där ryssarna som vanligt får
vara med som buttra muttrande typer någonstans långt borta i öster.

Men knappast att man tar detta på allvar, eller att man ens bryr sig om det.
Att man inte ska bry sig om att moralisera kring detta. Fästän dess kvinnorsyn
är billig och motbjudande och dessutom mäktat töntig, dess glorifieringar om en
ljugande statsman som gör det för folkets bästa etc. Nu kan man ta det hela mer
på skoj ändå, med tanke på hur raljant och skojigt Knobel skriver.

Egentligen har jag inga åsikter om boken mer än att den är läsvärd och under-
hållande. Något mer är det inte med den. Typiskt amerikanskt alltså...

BORN WITH THE DEAD av Robert Silverberg. Berkley. 242 sid. SFSEF-pris 14:25.

recension av Michael Svensson.

Den första kortromanen/långnovellen i den här samlingen av tre, titelnovellen (låt
oss välja det epitetet, även om denna väl av de tre novellerna är den som till sin
uppbyggnad mest påminner om en roman) Born With the Dead, handlar om en man, vars
fru sedan hon dött återupplivats, inte längre vill veta av honom. I deras samvaro
i hennes första liv var de oskiljbara, det perfekta paret, och nu, sedan hon
blivit en av de levande döda, kan hennes före detta make inte glömma henne -
såsom han enligt de flestas åsikt borde. Så han börjar leta efter henne.

Det är en upprörande och deprimerande novell, och med det underförstått, att
titelnovellen i en samling skall vara den bästa, definitivt ett riktigt val.
Silverberg skildrar de återupplivade som en underlig blandning av livlöshet, cyn-
icism och övermänsklig begåvning.

När de döda inte befinner sig på sight-seeing runtom i världen, lever de i sina "cold towns", isolerade genom sin nya natur. Den process som återfört dem till livet, har också lett till en accelererad tankeprocess; de tidigare livet har reducerats till deras föregångares minnen.

Thomas the Proclaimer utspelas i domedagsstämningens år, 1999. Likt år 999, då det första millenniet närmade sig sitt slut, blomstrar nya sekter som predikar jordens undergång, domens dag. Silverberg har redan tidigare skrivit en roman om detta, *The Masks of Time*. I denna anländer en man från framtiden, Vornan 19, och föranleder nästan ensam samhällets kollaps. Ett av de mer oroande momenten i den boken är att en av huvudpersonerna undan för undan börjar ana att Vornan, hur fylld av karisma han än kan tyckas för dem, i sin egen tid är en sysslöslös medelmått, ja, kanske rent av en nolla. Här är det istället Thomas, en predikant som leder massorna, som när han uppnår sitt mål inte visar sig kunna ta sig an den nyuppkomna situationen på ett helt ansvarsfullt sätt - även om han inser vad som håller på att ske. Vad han och hans stora skock ber om, är ett tecken från ovan som visar att Gud fortfarande är med dem (oss; "Good Night, and may Your Gods be with you" - Dave Allen). De får det. Frågan som uppstår då är huruvida det var Gud som åstadkom tecknet.

Novellen är än mer pessimistisk än den föregående, och skildrar ett folk som gör sitt sista försök att komma upp på fötter igen. Intressantast i den är kanske skildringen av de, som efter ett liv i ateism inser att deras världsuppfattning har varit långt ifrån komplett.

Going utspelas ett århundrade efter de två första novellerna (*Born with the Dead* utspelas på nittioalet). Den håller dock kraftigt fast vid den härhet och aktualitet till respektive i vår tid de två första har. Huvudpersonen är en år 2095 etthundratrettiofem år gammal man, en man som idag alltså skulle ha varit i tjugofemårsåldern (tänk igenom det i några sekunder). År 2095 vaknar han en dag upp, och inser att det är dags att gå vidare, att lämna plats åt en nyfödd. (Ett slags Utopia tycks ha infunnit sig, och en kraftigt ökad medellivslängd har till slut genomdrivit en kvotering av antalet födda.) Han känner, vet, att han efter ett långt liv som framgångsrik kompositör inte längre har något att ge. Novellen ger korta, fragmentariska återblickar över hans liv, och den nutid han lever i. Med fascinerande trovärdighet visar Silverberg upp de ändrade attityderna gentemot ålderdomen. Utan att vara helt ljus, är det här ändå samlingsens optimistiska sida.

Det här är tre bra noveller. Inte av det slag jag vill benämna perfekta, det tar kanske ett tag att komma in i var och en av dem, och de tycks först sakna engagemang, men de är bra. Stilistiskt sett är de intressanta. Så tycks till exempel *Born with the Dead* vara skriven helt i presens, trots att bara delar av den är det. I *Going* användes en (för att uttrycka det mildt) ovanlig luftig stil för att skildra en odysse i den gamle mannens minne; helt positivt inställd till just den är jag väl inte, även om den otvivelaktigt påverkar stämningens läge.

Stark, mycket stark, är samlingen på några ställen. Längst kommer jag förmodligen att minnas slutet i *Born with the Dead*, och den fascinerande minneskuben i *Going*, som återskapar en svunnen människa, gester, uttryckssätt och åsikter.

Så visst är han bra, Silverberg.

MESSENGERS OF DARKNESS (MAGIRA III) av Hugh Walker. Daw. 156 sid. SFSE-pris 11,-
AV Michael Svensson.

Jag skall direkt erkänna att jag inte har läst de två föregående delarna i den här fantasy-serien, *War-Gamers World* och *Army of Darkness*, och inte heller någon av efterföljarna som med största sannolikhet existerar. (Författarens namn till trots är det en tysk serie, varför det förmodligen finns mycket att ösa ur. Bokens originaltitel: *Boten der Finsternis*.) Det gör nu inte alltför mycket - boken är ett sidospår till huvudhandlingen, och kan läsas tämligen fristående, som den ganska underhållande och trevliga fantasy-roman den är.

Världen *Magira* är annu en samling av feudala riken av medeltida typ. *Magin* lever i *Magira*, och utövas främst av ett antal trollkarlar, som härstammar från "bortom etern". Det tycks mig ganska omaskerat att de i själva verket är rymdfarare som roar sig, eller möjligtvis fyller någon högre funktion, på *Magira*. Det är möjligt att detta framträder mer klart i de föregående böckerna.

Huvudhandlingen, som den skisseras i ett förord, rör sig kring en flyende prästinna, Ilara, en "främling" hon inte ville offra till döden (med namnet Franz Laudmann), och ytterligare några kompanjoner. I slutet av andra boken försvann dessa tydligen upp till etern i ett "torn", jagade dit av diverse magiker och präster. Den här boken handlar istället om hur en i sällskapet - en man vid namn Thoric, som blev kvar på Magira - söker en trollkarl för att genom denne kunna hjälpa sina vänner.

Boken i färga, och högst sannolikt hela serien, saknar egentligt djup och sofistikerad, men Thoric är en regelrätt svärdsvingande blond barbar från södern, och vem vore jag att förneka att berättelsen är riktigt rolig att läsa? Utan någon önskan att jämföra Hugh Walker med Fritz Leiber, finns det vissa likheter med Mousers och Fahrds äventyr av denne. Stilen är lätt och allvaret inte alltför stort, och blod är inte ett självändamål, även om det inte är något författaren direkt drar sig för. Samtidigt som den är en ganska "snäll" berättelse, ger den heller inte ett alltför naivt intryck. Handlingen är i princip lika avslutad som, säg, ett Conan-äventyr i novellform. Översättaren Christine Priests engelska är ganska behaglig. Ett kort stycke med intensiv handlingssammanfattning får mig dock att misstänka att originalet var längre.

MORLOCK NIGHT av K.W. Jeter. Daw. SFSE-pris 12:75.

AV Chris Schander.

En kul bok som dock kräver lite av sina läsare. Inte så att handlingen är djup eller svårförstådd, nej, vad jag menar med att den kräver något är att man bör ha lite litterära förkunskaper för att till fullo tillgodogöra sig den. Man bör ha läst H.G. Wells "Tidsmaskinen" och känna till något om Arthursagan (har man sett Excalibur är det nog). Boken bygger nämligen sin handling till viss mån på dessa berättelser.

Handlingen utspelar sig på 1800-talet. London har blivit invaderat av Morlocks, en framtida ras som beskrivs i Wells bok, vilka kommit över tidsmaskinen och nu planerar att ta över framtiden. Detta sker dock inte utan att folket reser sig och kämpar. Främst bland kämparna står en reinkarnation av Kung Arthur som frenetiskt kämpar för att återskapar svärdet Excalibur styrka. Detta har nämligen genom ond Magi avsevärt försvagats. Vid sin sida har han naturligtvis trollkarlen Merlin.

Genom detta kan man förledas att tro att det skulle röra sig om Fantasy. Men så är icke fallet. Det är helt klart SF, om än något ovanlig sådan. Boken är välskriven och rolig att läsa. När jag först såg vad boken byggde på för bakgrundsberättelse trodde jag givetvis att det skulle bli platt fall, men Jeter har klarat av sin uppgift med alla heder. Jag rekommenderar boken till alla som vill ha en stunds avkoppling med en bok fylld av ovanliga ingredienser.

IN SOLITARY av Garry Kilworth. Avon. SFSE-pris 12:75.

av Chris Schander.

WOW!, vilken bok! Feminac och andra kommer säkert att vilja ge mig på nöten när jag säger att jag gillade den här boken, och förmodligen med rätt. Men det var faktiskt den bästa underhållnings-SF jag läst på länge. Den gav mig samma känsla som man som barn fick när man läste Verne's Resan Till Jordens Medelpunkt eller Stevenson's Skattkamarön. När man kommer till slutet av den fick man den där tomhetskänslan som fick en att önska att boken hade kunnat vara några hundra sidor till så att man fick tillbringa ytterligare några timmar med den.

Men det är en enkel bok. Inte alls någon sådan som man med fördel kan läsa om, och ständigt få ut något nytt av. Enkel och trevlig underhållning som skiter i alla fördommar om vad som är legitimt att tycka och skriva. Det är det som gör att många antagligen inte skulle hålla med mig i mitt genomgående positiva omdöme. Den har en sexualsyn som är diskutabel bland annat, vilken jag dock tycker att man inte skall haka upp sig på. Den är alldeles för rolig för det.

Stilmässigt finner jag många likheter med Farmer. Speciellt om man jämför med böcker som "The Stonegod Awakens" och "Dark is the Sun". Kanske även bitar ur böckerna om flodvärlden är jämförbara. Skillnaden ligger dock i att den här boken hade ett slut, vilket jag inte anser att Farmer alltid har i sina böcker. Här finner man tyvärr också bokens största svaghet i mina ögon. I min åsikt hade Kilworth lite för bråttom när han skulle avsluta boken. Upplösningen är bra, men händelserna har blivit lite hoptryckta. Han kunde gott ha kostat på sig att lägga ut texten hela boken igenom.

Boken handlar främst om Cave, en framtida människa på en jord huvudsakligen av Soal, en fågelliknande ras som invaderat planeten och förpassat människorna till specifika reservat. Dom få människor som finns kvar vill säga. De är dessutom förbjudna att träffa andra människor utom vid speciella parningstillfällen vart tredje år. Människorna är naturligtvis inte nöjda med förhållandena utan lägger upp planer för att befria sin hemplanet. I centrum för detta står en ung kvinna vid namn Stella.

Allt är alltså upplagt för en riktigt underhållande läsning, vilket det också är. Ingenting annat.

FILMRECENSION: av Michael Svensson.

SCANNERS (sedd på Palladium, ca 90min.)

Scanners är filmens beteckning på en telepat, som förutom att kunna läsa tankar, också kan kontrollera andra personers nervsystem. Detta ger helt givet många sätt att avliva folk: tvinga dem att begå självmord, eller mer direkt förstöra någon väsentlig del av kroppen.

Därför har den här filmen fått lite av skräckfilmsframtoning, vilket är mindre korrekt: jag ser då hellre det här som en science fiction-thriller, är man bara beredd att stuva in psi-krafter inom sf. Och telepaterna har ju härjat vilt inom sf de senaste decennierna, så...

Huvudpersonen heter Cameron Vale, och är en neddekad scanner som plockats upp av en stor organisation, ett företag som har specialiserat sig på "säkerhet", och har drivit scannarna som en potentiell säkerhetsstyrka. Neddekad är han därför att han under sitt liv aldrig har kunnat stänga ute alla 'röster' i sin hjärna, och följaktligen aldrig kunnat tänka helt klart. Hos företaget får han dock ett motmedel, och får veta mer om de 237 kända scannarna. Ett maktkrig bedrivs, och han får i uppdrag att finna ledaren för "de onda", Daryl Revok.

Vad som följer kan ni nog lista ut själva. Visst förekommer en del "äckliga" scener, men de är få. Vanlig, mänsklig ondska dominerar då mer. Noteras skall alltså att inga övernaturliga fenomen förekommer, utan psi-krafter förklaras pseudovetenskapligt. Handlingen är i stort trovärdig, när man väl accepterat psi-delen i filmen (och gör man inte det, är det förstas ingen idé att alls se den). Några smärre diskrepanser finns förstas, men inget man direkt sätter i halsen.

Överhuvudtaget känns filmen mycket realistisk, regissören har försökt skildra de aktuella psi-krafterna med ljud-och bildeffekter. Cameron är "god", men inte överdrivet så, och mest av allt drivs han kanske av en överväldigande tacksamhet mot de människor som hjälpt honom ur hans misär. Utan att avslöja mer skall det dock påpekas att filmen har flera bottenar. Historien är inte helt okomplicerad. På vissa stycken är det bitvis oklart vad som egentligen hänt, även om det i stort sett klarnar upp senare. Miljön består av en kompott av mörka gator, ensliga hus, hamburgerbarer och industrikomplex - datorer finns med i bilden också.

En som jag tycker klart sevärd film, scanners, som jag absolut inte skulle viljatmissat. Action, spänning och psikrafter, alltså. Möjligt är att censuren varit på filmen, vilket i så fall vore att beklaga - jag kan tänka mig att det ibland är orsaken till några tillfälliga oklarheter. Det är inget som påverkar alltför mycket, men som någon i publiken vrälade vid ett tillfälle: Fa-an ta censuren! Personen ifråga lät initierad.

Mer än så bjuder vi inte på den här gången. Fortfarande finns det att hämta recensionsböcker från Kaj Harju: Följande titlar vill vi ha recenserade.

KNAVE IN HAND: L Janifer. THE TWILIGHT RIVER av G EKLUND & THE TERY av F.P Wilson i samlingen Binary Star 2. LAIR: J Herbert. IMPACT: R.V. Fodor & G.J. Taylor. PATTERMASTER: O Butler. THE DOPPELGÄNGER GAMBIT: Lee Killough. FIREBALL: V Mayhew & D Long. O MASTER CALLIBAN!: P Gotlieb. LEGION OF THE DEAD: H.B. Cave. THE GREEN GOD: D Dvorkin. R.M. Griffin: THE MAKESHIFT GOD. J Haldeman: FÖR MINA SYNDERS SKULL. Och TIDSSKREDET: P.K. Dick.

Och skulle ni vilja skriva recensioner och kommentarer på böcker ni läst så tar vi tacksamt emot det.

KALLELSE TILL ÅRSMÖTE

Medlemmar i SFSF kallas härmed till 1981 års årsmöte söndagen den 28 Dec kl 19.00. Mötet kommer att äga rum i HARTWICKSKA Huset, St Paulsgatan 39A i allrummet. Närmaste T-banestation är Mariatorget.

Rösträtt får utövas av den som före årsmötetsförhandlingarnas början erlagt årsavgiften för 1981. Röstfullmakter i preciserade frågoreller *carte blanche* kan sändas till ordförande eller till annan medlem som ämnar närvara vid mötet. Medlemmar som har fullmakter ombedes komma till mötet kl 18.45 med dessa.

FÖREDRAGNINGSLISTA för årsmöte d 28/12 1981

- § 1 Sammanträdets öppnande
- § 2 Val av mötesordförande/mötessekreterare samt av två justeringsmän, tillika rösträknare.
- § 3 Kontroll av de närvarandes rösträtt
- § 4 Fråga om årsmötets behöriga utlysande
- § 5 Justering av föredragningslistan
- § 6 Stiftelsen Alvar Appeltoffts Minnesfond delar ut 1981 års Minnespris
- § 7 Val av ordförande för år 1982
- § 8 Val av övriga styrelseledamöter för år 1982
- § 9 Val av **tre** ledamöter i SFSF's bokutskott för 1982
- § 10 Val av redaktion för Science Fiction Forum för 1982 samt till Spektra SF
- § 11 Val av revisorer för 1982
- § 12 Val av valberedning för 1982
- § 13 Val av hedersmedlem
- § 14 Val av styrelseledamöter i Stiftelsen Alvar Appeltoffts Minnesfond
- § 15 Fastställande av medlemsavgift för 1982
- § 16 Rapporter
- § 17 Övriga frågor
- § 18 Sammanträdets avslutande

Och efter detta drar vi oss ner till pub Stopet för att prata och **stoja**.

Stockholm den åttonde dec. 1981 / Kaj Harju